

[Gerda Mundt.]

gælder, hvor der er Tale om Lønforholdene, hvor det i Spørgsmaalets Besvarelse udtrykkeligt siges, at hvis det skulde vise sig, at en af Særforsorgsanstalterne ifølge Regnskabet afholder aabenbart urimelige Udgifter, f. Eks. til Lønninger, saaledes at de væsentligt overstiger Statens Lønsatser, kan der være Tale om at skride ind; men hvis man sparer Beløb paa een Konto, vil disse Beløb kunne anvendes paa andre Omraader. Dette er i Grunden et klart Svar paa det Spørgsmaal, vi stillede. Det viser altsaa, at hvis nogen af Anstaltens Medhjælpere maaske ikke ønsker saa høj en Løn, men ønsker, at en Del af den ham tilkommende Løn skal komme Institutionen til gode, saa vil der aldrig blive gjort Indvending imod, at saadant sker.

Det samme gælder Spørgsmaalene om Fællesindkøb, hvor vi heller ikke gerne vilde have, at de private Anstalter skulde komme ind under noget Pres. Der siges herom udtrykkeligt, at hvis der skulde hæve sig Røster angaaende tvungne Fællesindkøb for disse Anstalters Vedkommende, maa man dertil bemærke, at tvungne Fællesindkøb kan paalægges Statsanstalter, men ikke private Institutioner, hvis Ledelse Ministeriet ikke ønsker at overtage. Jeg gentager disse Udtalelser her, fordi de alle viser, at man ikke vil prøve paa at drage disse private Institutioner ind under Staten.

Man har her ved første Behandling og ogsaa i Udvalget drøftet Spørgsmaalene om, hvorvidt der skulde oprettes en Departementschefs- eller en Direktørstilling. I Udvalget er det blevet oplyst, at en eventuel Departementschef maatte have en Rejseinspektør eller maaske en ny Kontorchef, medens der blev sagt, at der ikke vilde blive Krav om yderligere Ansættelse til Hjælp for en Direktør.

Naar vi er gaaet med til dette Lovforslag, er det, fordi det for disse Institutioner er af Vigtighed, at denne Stilling i en lang Aarrække bliver beklædt af den samme Mand, saaledes at denne kan være godt kendt med alle Forholdene, og at det bliver en nogenlunde permanent Stilling; hertil kommer, som jeg sagde ved første Behandling, at man kun med Glæde ser hen til den Mand, som er designeret til denne Stilling, og til Samarbejdet med ham og Socialministeren.

Vi er af saglige Grunde gaaet med til dette Lovforslag og kan anbefale det til Vedtagelse. Det drejer sig ikke om store Udgifter, men det er en logisk Følge af, at Staten fra Kommuner og Amter har over-

taget Patienter til en lang Række Særforsorgsanstalter, hvad alle Partier i Virkeligheden er enige om er heldigt. Derfor forekommer det mig, at Venstres Standpunkt er overordentlig ulogisk. Vi mener, at den saglige Indstilling er den eneste rigtige og i Længden ogsaa den stærkeste. Vi har forhaabentlig ogsaa gennem dette Lovforslag banet Vej for et loyalt og godt Samarbejde mellem Socialministeriet og de private Særforsorgsanstalter, hvilket var et af vore Maal.

A. M. Hansen: Ogsaa jeg maa paa mit Partis Vegne beklage, at Venstre ikke er gaaet med til Gennemførelsen af dette Lovforslag. Naar man læser Venstres Betænkning, maa man sige, at den savner ethvert sagligt Grundlag. Venstre savner ethvert sagligt Grundlag for ikke at gaa med til dette Lovforslag. Det motiverer sit Standpunkt med, at Socialreformens økonomiske Virkninger har vakt en betydelig Uro og Ængstelse i Befolkningen. Ja, men det kan da ikke være nogen som helst Begrundelse for, at man ikke vil gaa med til et saadant Forslag som det foreliggende, der ikke har nogen økonomisk Betydning. Venstre har ved deres Medvirken til Gennemførelsen af Socialreformen været med til at lægge alle disse Særforsorgsanstalter ind under Socialministeriet. Nu nægter man at gaa med til et sagligt Tilsyn, et blivende Tilsyn. Man maa dog forstaa, at en Kontorchef, hvis Embedstid som Regel er ret kortvarig, ikke vil kunne have det samme blivende Indseende med alle disse Særforsorgsanstalter som en Direktør, hvis Virketid kan ventes at blive langvarig. Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører for Partiet Venstre, det ærede Medlem Hr. Julin, at Formanden for hans Parti har engang her fra dette Sted betegnet det som lidet tiltalende, at de, der har været med til at kræve ind til det fælles Bord, gaar deres Vej, naar Regningen bliver forelagt. Jeg indrømmer, at dette er ikke et ordret Citat; men jeg er sikker paa, at ingen i denne Sal tvivler om, at jeg har udtrykt Meningen i Partiformandens Udtalelse dengang. Det er dette, Venstre gør sig skyldig i nu ved at gaa bort fra Samarbejdet paa et Tidspunkt, da denne lille bitte Regning skal betales. Derfor mener jeg, at Venstres hele Stilling her ikke sagligt kan forsvares. Venstre er enig i, at der skal et ensartet Tilsyn til, og i, at en saa omfattende Administration som den, der her er Tale om, bør have Indseende med de betydelige offentlige Udgifter, der forvaltes af de Institutioner, som udøver Særforsorgen. Det er dette saglige Grundlag, som Venstre har udtrykt